

Sonbahar Düşerse Avuçlarına Senin

— BüşraNazlı · 29 Mayıs 2022

bir armağan olsaydı hayat sana, susadığında kuru yapraklarıyla sussaydın ellerinle dudaklarının bitiştiği noktada.

öpseydin avuçlarını

herşey bitti dediğinde başladığına inandıkların olsaydı

mesafelerce ağlasaydın güldüklerine, ve gülseydik ağladıklarına beraber.

hüzün olsaydık çerçevendeki nostaljide

kurumuş bir gül belki, eski güncelerin arasında

kokladıkça aklıma gelseydi gözlerinin baharı

baktıkça ağladığın bir anı gibi çerçevede

bitmeseydi aşklar, sonbaharın kuruluşunda

ve öpseydin avuçlarımı, sevmelerin uçurum olduğu bir limanda.

akşam olduğunda martıların türküsü susmasaydı mesela

sen sustuğunda ve susadığında dökülseydi yağmur üstümüze

ısladıkça gazeller, şiir yazsaydı ellerin... ah öpülesi avuçların

sen şiir olsaydın... ben yazamasaydım...

sabahına hasret bir bahçeye emanet kalsaydı güllerimiz

sen gül olsaydın, güncelerimin arasında...

hani olur da kokun geçmez diye

hani belki ölür diye bir sabah vakti gecenin karanlığı

hani belki öldürdüm bile sana, belki öldürdüm ayrılığı.

...

senin kirpiklerin gökyüzüne değer sevgilim, bilirim

bir çocuktur hayallerin, uçurtmalarına tutkun olduğum...

geceler soğuktur sana, sabahlarda ayaz olur ellerin...

sonbahar düşerse avuçlarına senin

burda belki bir akşam üstü beraber üşürüz

avuçların kanar

avuçların yara...

öperim belki gazellere vurgun dudaklarımla, avuçlarından

geçer belki geçmez dediklerin

bir aşk geçer şimdi hayatımızdan...